

בעזהש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

ויקהל - פרה

גליון תל"א

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718.298.3717 ולדקיש¹

בארץ ישראל (מספר טעל. חדש) 079.704.0017 ולדקיש¹

בענגלאנד (מספר טעל. חדש) 03.33015.0717 ולדקיש¹

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל

נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com

ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נوسیפו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטעלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל

ולהשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

פרשת ויקהל - פרה

פרשת ויקהל

קול תורה וקול תפילה * גם ענינים גשמיים יהיו לכבוד שבת * פרנסה בריוח בזכות שמירת שבת * היכר בקבלת השבת * להיות שומר שבת כל השנה * חכמת האדם לקיים כל המצוות מפני שכך ציוה ה' * לא שלט בהם יצר הרע * למדנו כאן מעלת הבעל תשובה * האשה היא ההתגלות של הבעל * צריך לעשות השתדלות לזכות לאור העליון * התיקון בדורינו אינו ע"י סיגופים רק באמונה * עיקר עבודת ה' כאשר נעשה בהתלהבות * עשירות ממסחר העצים

פרשת פרה

תורה בבחינת פרה אדומה * תכלית הידיעה שלא נדע * לחשוב תמיד שלא פעל כלום * אמונה פשוטה ולא בחקירה * התשובה מטרה אפילו לכן של צדוקים

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
 אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים וְגו', שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָּכֶם קֹדֶשׁ וְגו' (לה, א-ב).

קול תורה וקול תפילה

להמיתו אפילו שנתחייב ראשו,
 מפני שהמלך היה נהנה מאוד
 מקול השירה והזמרה אשר הטיב
 לנגן, עד שהתחכם אחד משונאיו
 של אותו איש וקטע את ידו, ולא
 היה יכול יותר לאחוז את הכלי
 שיר, אז נקם בו המלך נקמת כל
 חטאיו הקודמים. הנמשל מובן על
 אלו החוטאים נגד הקב"ה, אם
 האדם מנגן בקול תורה ותפילה,
 אזי מוחלין לו כל החטאים, כי

האמרי נועם מפרש בדרך נפלא
 פסוק זה, בהקדם משל
 מעורר לב המובא באלשיך הק'
 (איכה א, ז) לאחר שחטא כמה
 פעמים לפני המלך, וכאשר הלשינו
 עליו לא קיבל המלך את הטענות
 ולא שמע לקולם, וטעם הדבר, כי
 החוטא היה יודע לנגן יפה מאוד
 בכלי שיר, על כן לא הסכים המלך

נעשית. ולא אמר 'תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה', כי אפילו בששת ימי המעשה שהוא מותר בעשיית מלאכה, עכ"ז תראו לעסוק הרבה בתפלה, ותזכו שמלאכתכם תהא נעשית על ידי אחרים.

גם ענינים גשמיים יהיו לכבוד שבת

החיד"א ז"ל בנחל קדומים (אות א) מפרש כוונת התורה 'וביום השביעי יהיה לכם קודש', כי כבר דרשו חז"ל דתיבת 'לכם' פירושו 'להנאתם', וזהו הרמז כאן, שאפילו בכל הענינים של 'לכם' כגון אכילה ומלבוש של שבת, יהיה הכוונה לשם שמים, שהכל הוא לכבוד שבת דווקא, וזהו שאמר הכתוב 'יהיה לכם' אפי' מה שהוא להנאתכם, 'קודש', לכוון לכבוד ה' שציונו לכבד את השבת.

פרנסה בריוח בזכות שמירת שבת

יהודי ממדינת פולין נכנס אל הרה"ק בעל ישמח ישראל מאלכסנדר זי"ע, והתלונן לפניו על

הוא מייטיב נגן, ויש להקב"ה נחת רוח גדול מקולו הנעים בעסק התורה והתפילה, אמנם היצר הרע עושה כל תחבולות דייקא לבטל קול תורה ותפלה, ואז ממילא נפרעים ממנו על כל חטאיו, עכדה"ק.

וזהו שרמזו הכתוב ויקהל משה את כ"ל עד"ת בני ישראל"ל עולה תור"ה תפל"ה, ויאמר אליהם אלה "הדברים" אשר צוה ה' לעשות, היינו העיקר הוא הדיבורים של תורה ותפלה, ובזה יוכלו להתגבר על היצה"ר.

ומפרש המשך הכתוב 'ששת ימים תעשה מלאכה', דאמרו חז"ל (ברכות ל, ב) חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת קודם התפלה ושעה אחת אחר התפלה. והקשו בגמרא מלאכתן מתי נעשית, ותירצו מלאכתן נעשית על ידי אחרים בזכות תפלתם. לזה לאחר שהזהיר אותם על עבודת התורה והתפלה, אמר להם 'ששת ימים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה', שפירושו על ידי אחרים מלאכתו

היכר בקבלת השבת

דרכו ומנהגו של הרה"ק החידושי הרי"ם זי"ע להדליק את המקטרת שלו (לולק"א ציבע"ד) בכל ערב שבת קודש בסמוך לזמן הדלקת הנרות, ולעשן עד שהגיע זמן הדלקת הנרות, ואז הניח את המקטרת מידו. פעם אחת הסביר טעמו ונימוקו מדוע נוהג כך, הנה כל איש ישראל מקבל את השבת בעש"ק על ידי ששוכת ומפסיק מעסקיו של ימות החול, האומן מגיח את כלי מלאכתו מידו, והסוחר את עסקיו, אבל כיון שאין אני עוסק במלאכה ובמשא ומתן, ובאיזה אופן אני מראה על קבלת השבת, לזאת אני מוכרח לעשות מקודם איזה עובדא דחול, ובזה אני מראה שאני מקבל עלי את יום השבת קודש.

להיות שומר שבת כל השנה

מסופר על הרה"ק השר שלום מבעלזא זי"ע שיום אחד נכנס אליו איש כפרי שהיה לו שדות וכרמים, וביקש להתברך מפה קדשו, שאל אותו הרה"ק:

חסרון פרנסתו, שהגם שיש לו חנות אבל הקונים מועטים, ואינו מצליח לכלכל כל הוצאותיו, ומתוך דבריו הבין הרבי שחנותו פתוחה גם בעצם יום השבת רח"ל.

אמר לו הישמה ישראל, הסכת ושמע לדברי, אוכל להבטיח לך הצלחה במסחרך, רק בתנאי שתכניס אותי כשותף איתך על חמשה עשר אחוזים, בלי שאני ישקיע במסחרך פרוטה, אז הבטחתי נתונה לך בוודאות שיהיה לך פרנסה בהרחבה.

כמובן שהאיש הסכים מיד, ואף עשה אתו שטר שותפות כדת וכדין, אז אמר לו הישמה ישראל, כיון שחלק שביעית של חנותך שייכת אלי, ע"כ אני בוחר לעצמי כל ההכנסות של יום השבת, שהם יהיה שלי, וההכנסות של שאר הימים שייכים עליך, על כן אני מבקש ממך שביומי יהא החנות סגור!. היהודי הבין מיד עומק כוונת הרבי, וקיבל על עצמו לסגור החנות ביום השבת, ומאז זכה להצלחה ולפרנסה בריווח.

כמו שיש לי אינו בנמצא כלל, אין דבר שלא יהיה מוכן לעשות למעניי! שאל אותו אחד מהמסובים: אפילו יסכים להשתמד? ענה הפריץ כן!, ומיד שלח לקרוא אליו את החוכר, ושאלו לעיני כל הפריצים: 'מאשקע' האם אתה נאמן לי? והשיב: ודאי, אני מוכן ללכת בעבור כבוד הפריץ באש ובמים!. אמר לו הפריץ: אם כן אני מצווה עליך שתמיר את דתך ותקבל עליך את הדת שלנו! היהודי היה אובד עצות, והרהר בדעתו כדת מה להשיב לאדונו, ומגודל פחד השיב בחיל ורעדה 'נו, טוב!' וקיבל עליו את דת הנצרות ר"ל.

אחרי כמה ימים קרא אותו הפריץ, ואמר לו: 'מאשקע', אני מבין למצפוני לך, שכואב לך על שהוכרתי אותך לעבור על דתך ולהיות גוי, ובכן בשורה טובה יש לי אליך, אני נותן לך רשות להיות שוב יהודי! היהודי רץ לביתו מלא שמחה, לבשר לאשתו את

אם הוא מתפלל כל יום, גם אם נזהר הוא בכשרות, וכי אם הוא שומר שבת וכדומה? התאנח הכפרי ואמר: שהוא משתדל מאוד לקיים כל עניני היהדות, אבל לצערו אין בידו לשמור את השבת, כי מוכרח הוא לעבוד בשדהו, ואי אפשר לדחות את העבודה כלל!

הוכיחו הרה"ק והסביר לו גודל קדושת השבת, ועד כמה חמור עונש מחללי שבתות, הכפרי הרהר בדעתו, ואז פנה ואמר: רבי, מעתה ואילך מקבל אני על עצמי להיות שומר את השבת כל השנה כולה, חוץ מעונת הקציר, שבזמן זה קשה לי מאוד לבטל את עבודתי בשדה!

פנה אליו הרה"ק ואמר, אספר לך מעשה: פעם אחת היה פריץ אשר עשה משתה גדול לכל הפריצים שבסביבה, כטוב לבם ביין התחלו לדבר על היהודים, כל פריץ היה מהלל ומשבח את היהודי החוכר שהיה נקרא אצלם בשם 'מאשקע' שהוא חכם ונאמן יותר מהשאר. פנה אליהם הפריץ בעל המשתה, ואמר: יהודי נאמן

הבשורה הטובה, שהפריץ נתן להם רשות לחזור ולחיות כיהודים, אבל אשתו ספקה כפיה בצער ואמרה: נפלת על ראשך? אבוי, עכשיו מה נעשה, ימי הפסח קרבים ובאים, צריך להתחיל לנקות ולצחצח את כל הבית, מהיכן נקח הכוחות לזה, ומאין ניקח כסף לכל ההוצאות המרובות של מצות ויין, ולהכשיר מחדש את הכלים שנטרפו לגמרי, חזור מהר להפריץ ותבקש ממנו שירשה ויניח לנו להוסיף להיות גוים עד לאחר הפסח!

המושל נכנס לליבו של הכפרי, ומיד קיבל על עצמו מצות שמירת שבת כהלכתה.

וְכָל חֶכֶם לֵב וּגּוֹ' יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה ה' (לה, י).

ביאור הכתוב 'וכל חכם לב בכס' מי הוא חכם לב, אשר זכה לחכמה גדולה, 'יבואו ויעשו את כל אשר צוה ה'', שאינו מקיים המצוות מפני שכך הבין והשיג בשכלו וחכמתו, אלא מפני שכך צוה ה', בלי שום התחכמות.

חכמת האדם לִקְיִים כל המצוות מפני שכך צוה ה'

הבעש"ט הק' זי"ע מפרש כוונת הכתוב, שהחכמה הגדולה ביותר מכל החכמות היא לעשות את אשר יצוה ה' בתמימות בלי התחכמות, וזהו

וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים כָּל נָדִיב לֵב וּגּוֹ' (לה, כב).

במלאכת המשכן, והביאו בשמחה כל נדבה ובזריות, ראה מה כתיב 'ויבאו האנשים על הנשים' שהיו דוחקות זה על זה

לא שילט בהם יצר הרע

איתא במדרש רבה (פי"ב סמ"ז) שכל ישראל שמחו

זה ובאים אנשים ונשים
בערבוביא.

מהנשים, מחמת שנעשו בעלי
תשובה.

יש לומר שהתורה משמיענו בזה
גודל מעלתן של בני ישראל,
דכאשר נשאם לבכם הטוב להרים
תרומת ה' בשמחה, לא שלט בהם
יצר הרע כלל, עד שבאו
להתפשטות הגשמויות, ואפילו
שבאו בערבוביא לא באו לידי
מכשול ח"ו.

למדנו כאן מעלת הבעל תשובה

בשפת אמת מביא בשם זקינו
הרה"ק החידושי הרי"ם
זללה"ה ביאור נפלא במאמר
הכתוב 'ויבאו האנשים על
הנשים', שרומז על מאמר ז"ל
(סנהדרין צט, א) במקום שבעלי
תשובה עומדים אין צדיקים
גמורים יכולין לעמוד. והנה
האנשים אשר חטאו בעגל נכשלו
בחטא עבודה זרה ממש, ועתה
נעשו בעלי תשובה, אבל הנשים
לא חטאו כלל, וזהו הכוונה ויבאו
האנשים 'על' הנשים, כי האנשים
הגיעו עכשיו למדרגה יותר גדולה

ובתוך דבריו מוסיף ביאור נפלא
בכוונת מאמרם במקום
שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים
גמורים יכולין לעמוד, ולכאורה יש
להבין מהו הטעם בזה? אלא יש
לומר שהחוטא שהיה לו מתחילה
רצון אדיר וחזק לעשות העבירה,
לומד מזה באיזה רצון אדיר וחזק
יעבוד את השי"ת. נמצא שרצון
חזק כזה בעבודת ה' אינו נמצא
רק אצל בעלי תשובה, אבל
צדיקים גמורים שלא טעמו טעם
חטא מימיהם, 'ווייסן נישט וואס
מיינט א ברען צו א עבירה' (אינם
יודעים מהו חמימות והתלהבות
לעשות עבירה), וממילא אין להם
רצון עמוק כזה בעשיית המצוות.

האשה היא ההתגלות של הבעל

הרה"ק מליסקא זי"ע באך פרי
תבואה ביאר הכוונה
בפסוק זה, דידוע דכמה פעמים
כאשר האדם רוצה לעשות מצוה,
אשתו מונעת אותו מזה, אבל
האמת הוא, כי בו עצמו הדבר

ושמעתי פעם מאזמו"ר
מקרעמשניף זי"ע,
דכאשר האב הוא בבחינת 'מדרש
הנעלם', שאי אפשר להבין ולדעת
את מהותו ומדריגתו, אם עובד
הוא את ה' כראוי או לא, הרי
הבנים הם 'הפירוש', דכאשר
מביטים על מעשי הבנים ניכר
באיזה דרך נתחנכו ע"י אביהם,
כי האדם כפי מה שהוא בעצמו
כך הוא מחנך אחריו את צאצאיו.
ופסוק זה מלמדינו שאף הנשים
הם 'פירוש' לבעליהן, שרצונו
הפנימי של האדם מתגלה על ידי
מעשי אשתו.

ובאותו ענין היה רגיל על לשונו
של הרה"ק מסאטמאר
זי"ע לומר בשם צדיקים על
הכתוב (שמות טו, כג) 'ולא יכלו
לשתות מים ממרה כי מרים הם
על כן קרא שמה מרה', שהפסוק
רומז על האנשים שבאמת אין
רצונם להתנהג כראוי בתורה
ועבודת ה', רק שהם תולים
החסרון בנשותיהם, אבל התורה
מגלה לנו 'כי מרים הם',
שהבעלים הם בעצמם אין רצונם

תלוי, דבשביל שגם הוא בעצמו
אינו רוצה לעשות מצוה זו בכל לבו,
על כן אשתו עומדת בדרכו, דמה
שאצלו נסתר בלבו בהעלם, אצל
אשתו הוי בנגלה, מפני שהאשה
היא ההתגלות של רצון הבעל.

ומביא מה שכתב בענין זה
בספה"ק מאור עינים
דכאשר באו המלאכים לבקר אצל
אברהם אבינו שאלו אותו 'איה
שרה אשתך', והדבר טעון ביאור
לאיזה סיבה שאלו אותו על
אשתו? אלא הכוונה בזה
שהמלאכים רצו להשיג מדריגת
אברהם אבינו, לכן שאלו אותו
לדעת מה מעלתה ומדריגתה שרה
אמנו ע"ה. וזהו שמשמיענו כאן
התורה, דבשביל שכל בני ישראל
התנדבו 'בכל לבם' להביא
למלאכת המשכן, לכן לא היה
שום אשה מוחה נגד רצון בעלה
בזה. וזהו הפירוש 'ויבואו האנשים
על הנשים', היינו שרצון האשה
הי' כדוגמת רצון הבעל, והיינו
שהנשים לא עיכבו על בעליהן,
משום ש'כל נדיב לב הביאו', מפני
שבאמת הי' זאת רצונם.

בכך, 'על כן קרא שמה מרה', אבל האמת היא שהם בעצמם שהם תולים האשמה בנשותיהם, מרים.

ראו קרא ה' בְּשֵׁם בְּצִלָּאֵל בֶּן אוֹרִי בֶן חוֹר לְמִטָּה
יְהוּדָה (לה, ל).

צריך לעשות השתדלות לזכות לאור העליון

בספר יסוד העבודה ביאר פסוק זה בדרך רמז, שמלמדינו הדרך האמיתי איך יזכה האדם לקבל שפע ואור העליון, זהו רק כאשר יעשה מקודם איזה השתדלות בעצמו, ולא ימתין ויצפה שכל האור תבוא מאליו. וזהו הרמז 'בן אורי' איך יזכה להמשיך עליו השפעת אור מלמעלה, 'בן חור' על דרך אמרם ז"ל (שהש"ר פ"ה ס"ג) פתחו לי פתח של מחט ואני אפתח לכם כפתחו של אולם. דהיינו שמוטל על האדם לעשות 'חור' קטן מאוד, ואזי ישיגהו אור העליון של הקב"ה.

ובענין הפתח והחור הקטן שהאדם צריך לעשות כדי לקבל הארה גדולה, יש להסמך מה שכתב באור לשמים (פרשת בא) בעבודת האדם בדורותינו אלה, וכה כתב: האדם המעלה נשמתו, צריך לראות שיתעלו עמו כל נשמות ישראל, והנה בדורות הראשונים היה תיקון הנפש ע"י סיגופים, כדי לשבר את הקליפות ולהבדיל המסכים המבדילים מהנשמה, אבל עתה הדור הקרוב לְמִשִּׁיחַ צְדִיקֵנו תִּיקוֹנָם קָל, ואינם צריכים לסיגופים, ותיקונם הוא ע"י אמונה שמאמינים באלקי עולם, ובאמונתם יחיו.

ובזה מפרש הכתוב (שמות יג, ד) 'היום אתם יוצאים', פירוש שהנשמות שלכם יצאו מעומק הקליפות לעלות לשורשם, 'בחדש האביב' רומז לתיקון כשר, כמו

התיקון בדורינו אינו ע"י סיגופים רק באמונה

שלא רשם לו לשים אש בתחילה. אמר לו רבו: טפש גדול כמותך, הלא האש הוא העיקר, ובלי זה אי אפשר להתחיל במלאכה, ופרט זה לא הייתי צריך לרשום לך כלל. כן הוא הדבר בעבודת השי"ת בתורה ובמצוות, בלי אש וחיות אי אפשר להתחיל את העבודה הנכונה, אף אם יטריח כל היום לא יצליח.

ובזה מפרש הכתוב (שיר השירים א, יא) 'תורי זהב נעשה לך' הוא התורה והמצוות בעבודת ה', אמנם העיקר הוא 'נקודת הכסף', היא נקודת הכיסופין, שצריך האדם להבעיר ניצוץ אש ההתלהבות והכיסופין לאהבת ה'.

מסופר על תלמידו של הרה"ק בעל התניא זי"ע בשם ר' שמואל מונקעס, שנסע פעם לליאזנע, והיה שלג כבד וקור עז, ובהשגחה פרטית עברה לידו עגלה, ושאל את בעל העגלה למקום נסיעתו? ואמר לו שנוסע להיכל קדשו של בעל התניא לליאזנע! וביקש ממנו שיוכל לעלות על העגלה כדי להצטרף

החודש הזה שהוא בכשרותו (במ"ד פ"ג ס"ו), דהיינו תיקון להנשמות שיתעלו ויבואו לתיקונם.

עיקר עבודת ה' כאשר נעשה בהתלהבות

גם בבואינו לחקור מה מוטל עלינו לעשות, עלינו לדעת מה שכתב התולדות יעקב יוסף בספרו פורת יוסף (דרוש לשב"ג) בשם הבעש"ט הקדוש זי"ע, משל לאיש אחד שהלך אצל צורף שילמדו אומנות הצורפות, אחר שנמר ללמוד את כל המקצוע, ורצה להתחיל לעבוד לבד, רשם לו הצורף רשימה של סדר העבודה, אבל לא כתב שבתחילת המלאכה צריך להשים גחלת של אש על הסדן בתחילת, כי עשיית דבר זה הוא העיקר, ואין צורך להזכירו על זה. אולם התלמיד טעה בזה, שחשב שאפשר לעשות הכל בלי אש, והלך לבית המלך ונצטוו לעשות שם איזה עבודה, וטרח שם כל היום ולא עלתה בידו כלום, עד שגרשוהו משם. אחר כך בא בטענה להאומן שלימדו

אתו להנסיעה, וכאשר עלה על העגלה, ראה שכל העגלה מלאה בחביות גדולות של יי"ש, ומכיון שהיה קר לו מאוד מהדרך, ע"כ ביקש מבעל העגלה לשתות כוס יי"ש כדי לחמם את גופו, והבעל עגלה אמר לו בשמחה רבה! ואכן נתחמם לבו וגופו מהשתיה.

כאשר הגיע לרבו בעל התניא, אמר לרבו, על אם הדרך

לכאן למדתי חידוש בעבודת ה', אפשר לישב בעגלה מלא בחביות יי"ש, אבל זה לא מועיל כלל לחמם את הנפש, אלא כאשר לוקחים כוס קטן, ושופכים לתוכה קצת יי"ש ושותים מן הכוס, זה מחמם, כך אפשר לעסוק בכל היום בתורה ובמצוות, אבל בלי חמימות אין לזה טעם וריח, ולא נכנס כלום אל תוך לב האדם.

וְאֵת הַקִּרְשִׁים צָפָה זָהָב וְאֵת טַבַּעְתָּם עָשָׂה זָהָב וּגו'

(לו, לד)

עשירות ממסחר העצים

ציפה זהב וגו' וייצף את הברזים זהב'.

באותה תקופה הי' ר' חיים יונה מסתפק בקרבו בעניני מסחרו, באיזה מסחר ישלח ידו אם לסחור בעצים או בעסק אחר, וזאת היתה מטרת ביאתו לעיר שינאווא כדי לשטוח את ספקותיו בפני הרה"ק, ולהתייעץ עמו באיזה מסחר ישלח ידו. אבל כאשר סיים הרה"ק הקריאה אצלו עם זה

מסופר על הרה"ח ר' חיים יונה פרענקל ז"ל מחסידי הרה"ק משינאווא זי"ע, שפעם אחת הי' על שבת קודש פרשת ויקהל בצל רבו הק', ובקריאת התורה נתכבד בעליה, הרה"ק משינאווא בעצמו היה הבעל קורא, וסיים את הקריאה בהעליה שלו בפסוק זה 'ואת הקרשים

הפסוק המתחיל בתיבת 'ואת הקרשים ציפה זהב', ראה בזה הוראה שעליו לעסוק במסחר 'עצים', וראה כמין ברכה בתיבת 'ציפה זהב' שיתעשר מזה בעושר רב.

במוצאי שבת נפרד ר' חיים יונה מהרה"ק משינאווא, וכבר למחרתו התחיל לעסוק במסחר העצים, ואכן ראה חיל בעסקיו, והתעשר עד למאוד.

פרשת פרה

תורה בבחינת פרה אדומה

שהוא בבחינת טהור ולומד 'שלא' לשמה, הרי היא מטמאת אותו ונהפכת לו לסם ולמכשול.

תכלית הידיעה שלא נדע

הרה"ק ר' העניך מאלכסנדר זי"ע כותב בספרו חשבה לטובה, הנה בזה"ק (ח"ב פב:), קורא את תרי"ג המצוות 'עישין' שפירושו 'עצות', מפני שהתרי"ג מצוות נותנים להאדם עצות ודעת. ולכאורה איזה 'דעת' יש ליטול ממצות פרה, הלא חוקה היא? אלא מכאן באופן נפלא, שלעשות מצוה חוקית זה בעצמו הוא 'הדעת', בזה שהאדם יודע שאין הוא יודע ומבין כלום, כמו שהשל"ה הק' מביא את הפתגם:

בספר אמרות משה מהרה"ק ר' משה מקאברין זי"ע פירש הכתוב (במדבר יט, ב) 'זאת חוקת התורה וגו'', וידוע קושית המפרשים בטעם אומרו 'חוקת התורה' ולא 'חוקת הפרה'. וי"ל שבא ללמדנו שהתורה היא באותה הבחינה של פרה אדומה, כמו פרה אדומה מטהרת טמאים ומטמאת טהורים, כך היא התורה, מטהרת טמאים דהיינו שהנמצא בשפל המצב בבחינת טמא, אפילו כאשר לומד תורה שלא לשמה, התורה מטהרת אותו, כי המאור שבה מחזירו למוטב (פתיחתא דאיכ"ר), 'ומטמא טהורים' זה

תכלית הידיעה שנדע אשר לא נדע!.

לחשוב תמיד שלא פעל כלום

הרה"ק הבית אברהם מסלאנים זי"ע (ילקוט שיחות קודש מהבית אברהם - צו תרצ"ב) אמר לבאר נוסח הפייט 'לטהר טמאים לטמא טהורים באומר קדוש', על פי המסופר על האחים הקדושים הרה"ק רבי ר' שמעלקא מניקלשבורג והרה"ק רבי פנחס (בעל ההפלאה) זי"ע, כשבאו בפעם הראשון להרה"ק המגיד ממעזריטש זי"ע, שאל אותם: פארוואס זענט איר אהער געקומען צו פארן (למה באתם בנסיעה לכאן)? השיבו לו: זוכן א דרך אין עבודת ה' (לחפש דרך בעבודת ה').!

השיב להם המגיד כשהוא מונה לפניו סדר היום של עובר ה' בעל מדריגה, וכה אמר: כשאישי ישראל קם לעשות תיקון חצות, ואומר תיקון חצות בכל הכוונות השייכים לזה, ואחר כך לומד כמה סדרים שיש לו עד

התפילה, ואחר כך מתפלל בכל הכוונות השייכים לכל דבר, קטורת, ואחר כך ברוך שאמר, קריאת שמע, שמונה עשרה, בכל הכוונות הראויות לכוון, ואחר כך לומד הסדרים אחר התפילה. - וזה הסדר שהמגיד היה הולך ומונה לפניו ה' בדיוק סדר היום של שני האחים הק' זי"ע. - סיים המגיד את דבריו: אם אחר כל העבודה עובר במח האדם רעיון, אז ער האט עפעס געטון, מאכט ער פון אלץ א קייקל און מען ווארפט דאס אריין אין עומקא דתהומא רבה רח"ל (אם חושב אחרי כל עבודתו הנשגבה שמעשיו חשובים ומתנאה בזה, זורקים את עבודתו לעומקא דתהומא רבה), אז השיבו לו: איר זענט גערעכט וואס איר האט געפרעגט פארוואס מיר זענען געקומען צו פארן, מיר האבן געדארפט גיין צו פוס מקצה הארץ לשמוע דבר זה (רבינו צודק בשאלתו למה נסענו לכאן, כי באמת היינו צריכים ללכת ברגל גם מקצה הארץ כדי לשמוע דבר זה).

וזהו ביאור הפייט, 'לטהר טמאים לטמא טהורים באומר קדוש',

היא 'ואמונתך בלילות', להאמין למעלה משכלו והשגתו, אמונה פשוטה ותמה, בלי שום חקירה, וכמו שנאמר 'והאמין בה' (בראשית טו, ו), וכתבו בספה"ק 'והאמין' חסר יו"ד, לרמוז עיקר אמונה היא בלי חכמה והשכלה, דאות יו"ד מרומז לחכמה, ועל זה 'ויחשבה לו צדקה', כי אם הוא מאמין רק לפי מה שהדעת משיג, היא כ'משיב פקדון', שהקב"ה הפקיד אצלו הדעת, אבל אם הוא מאמין למעלה מהדעת והשכל היא בחינת 'צדקה', שעושה צדקה להקב"ה כביכול.

וזהו שאמרו חז"ל (בבא בתרא י, א) גדולה צדקה שמקרבת הגאולה, והכוונה ב'צדקה' הוא מאמרם ז"ל (מכילתא כח) אין ישראל נגאלין אלא בזכות אמונה, כי על ידי אמונה פשוטה בלי השגה שהיא בבחינת צדקה מתקרבת הגאולה.

ודבר זה הוא למורת רוח האומות העולם, שיודעים שבזכות זה בני ישראל נגאלים, ועל כן מונין את ישראל 'מה המצוה הזאת ומה

שעל ידי 'אומר קדוש' דהיינו בכח האמירה נעשה מטמא טהור, לדוגמא על ידי שאומר 'השיבנו אבינו לתורתך' או 'סלח לנו אבינו', ורוצה להתקרב להקב"ה, מתהפך מטמא לטהור, וכמו כן יש להיפך רח"ל, שעל ידי 'אומר קדוש' מתהפך מטהור לטמא, אם עובר בו מחשבה 'ער האט עפעס געדאוונט' (שהתפלל טוב) זה גורם לו ליפול מכל המדריגות.

אמונה פשוטה ולא בחקירה

בתפארת שמואל מפרש הכתוב
(במדבר יט, ב) 'זאת חוקת התורה אשר צוה ה' לאמר', פירש"י 'לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל לומר, מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה, לפיכך כתב בה חוקה, גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה'. ולכאורה מהו הנפקא מינה לאומות העולם לידע מה מצוה זו ומה טעם יש בה.

אלא רידוע עיקר המצוות הם להשריש ולנטוע בלבות ישראל אמונת ה', ועיקר אמונה

תהלכותיו בעניני גשמיות ורוחניות, בל יתרחק אחרי ה', רק יאמין באמונה שלימה, כי הצור תמים פעלו וכל דרכיו משפט, ומבלעדי עזרתו אין עזרה וישועה, כי לא יוכל האדם להושיע עצמו בלתי ה', ובזכות אמונה שהיא למעלה מהשכל והטבע זוכה לישועה ג"כ למעלה מהטבע, כמו שנאמר (תהלים קה, ה) 'מעל שמים חסדך', למעלה מהטבע.

התשובה מטהר אפילו לבן של צדוקים

הרה"ק מסלאנים זי"ע בספרו דברי שמואל כתב, אמרו חז"ל (יומא ב, א) שהיו מטמאין את הכהן העוסק בפרה, כדי להוציא מלבן של צדוקים וכו'. ובזה רמזו מה שאמרו חז"ל (ברכות לה, ב) במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדוקים גמורים יכולין לעמוד, היינו להראות עד כמה גדול כח הטהרה, שמוציאה אפילו מלבן של צדוקים, שאפילו מי שנתפס בו מחשבת מינות רח"ל, גם הוא יכול לטהר עצמו על ידי תשובה.

טעם יש בה', וכוונתם להעבירם מעשיית החוקים שהיא ע"י אמונה חוקית בלי השגת השכל, ורוצים שיעשו רק המצוות שיודעים את טעמיהן, ואם לא ידעו ויבינו מהות וטעמי המצוות לא יעשו, 'לפיכך כתב בה חוקה גזירה היא מלפני', שצריך להשיבם מאמין אנכי בה' באמונה פשוטה ותמה, בלי השגת השכל וטעמי המצווה, ואני עושה הכל מצד גזירת ה', 'ואין לי רשות להתרחק' ולדרוש טעמי המצוות.

וזהו הפירוש 'זאת חוקת התורה אשר צוה ה' לאמר', היינו 'לאמר' להאומות שכל התורה היא חוקה, וכל אחד אשר בבני ישראל עושה רק מצד אשר צוה ה' בלי דרישת טעמי המצוות.

וזהו עיקר טהרתן של ישראל, כמבואר בספה"ק שאמונה מטהר את המח, וזהו עיקר הכנה לקבל החג הק' בטהרה, כאמרם ז"ל (ראש השנה מז, ב) חייב אדם לטהר עצמו ברגל, שיזכה לאמונה שלימה ותמה לעשות המצוות מצד אשר צוה ה', וכן בכל

ומהאי טעמא נכלל החלבנה בין י"א סממני הקטורת, להורות שאפילו מי שנתרחק כ"כ מהקדושה, והוא בבחינת חלבנה, גם הוא מסוגל להיכלל בין סממני הקטורת. ולכן אמרו חז"ל (יומא כו, א) שחקטורת מעשירה את בעליה, כי על ידי תשובה מעלים את הניצוצות הקדושים מן המקומות השפלים והנמוכים ביותר, וזהו העשירות הגדולה ביותר.

זל"ק של הנשר הגדול הרמב"ם
על המשמח אלמנות ויתומים

"כל המשמח את האומללים האלו דומה לשכינה"

יהודי יקר! היה משכיל אל דל
ושלח לפחות חבילה אחת של בשר ודגים
וכל מטעמים לאלמנה ויתומים בבית שמש
והקב"ה יקיים את הבטחתו וישמח את שלך!!!

זכות חבילה אחת \$250

24 שעה על הפעיימנט ליין
845-286-1007

או ע"י קוויקפעי
3875090@gmail.com

או על הסקרין של גאבר בבתי כנסיות

